

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA nr. 143

din 04 martie 2025

Prin Raportul nr. 24-2657/17.02.2025, Inspecția Judiciară a înaintat Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor privind cererea de apărare a reputației profesionale, formulată de domnul Prună Mihai, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru procurori reține următoarele:

Prin adresa nr. 20879/18.12.2024, Consiliul Superior al Magistraturii a transmis Inspecției Judiciare, în condițiile art. 31 alin. (2) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cererea de apărare a reputației profesionale formulată de domnul Prună Mihai, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, raportat la afirmațiile domnului Ivanciuc Cornel, ziarist, cuprinse în două postări publicate pe platforma Facebook, în datele de 21 și 22 noiembrie 2024, în contextul alegerilor prezidențiale.

În cuprinsul cererii, domnul procuror a arătat că, înainte cu câteva zile de turul I al alegerilor prezidențiale, respectiv în data de 21.11.2024, pe pagina de Facebook a domnului Ivanciuc Cornel a fost publicată o postare în care acesta a făcut aprecieri în legătură cu un candidat la președinția României, respectiv domnul C M context în care s-a menționat că, în calitate sa de procuror-șef adjunct secție în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, a emis o soluție de clasare într-un dosar care îl viza pe acesta, în finalul postării afirmându-se că această soluție a fost dispusă întrucât este *”ofițer acoperit în câmpul tactic creat de Serviciul Român de Informații, de vreme ce a clasat dosarele ofițerului acoperit SRI M C ”*. Domnul procuror a mai arătat că, a doua zi, în data de 22.11.2024, domnul Ivanciuc Cornel a publicat o nouă postare cu privire la același candidat, iar în cuprinsul acesteia a reiterat faptul că acesta ar fi *”creația și servul”* Serviciului Român de Informații și că astfel a fost promovat și numit în funcția de procuror-șef adjunct secție în cadrul Direcției Naționale

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

Anticorupție, în mod nelegal, neîndeplinind condiția de vechime necesară pentru această funcție.

Domnul procuror Prună Mihai a făcut referire la următoarele mențiuni din postare:

”Concret, SRI a monitorizat în primul rând activitatea magistraților problemă, după care i-a șantajat, ca în cele din urmă să-i oblige să lucreze la comanda SRI în câmpul tactic. Alții nu au întrunit condițiile pentru a fi șefi de secție, dar au ajuns împinși de SRI precum procurorul Mihai Prună (...).

Secția pentru procurori a CSM a dispus, la 5 octombrie 2021, numirea lui Mihai Prună în funcția de procuror șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din DNA, având o vechime de 8 ani, nu de minim 10 ani conform legii. În calitate de delegat, a clasat dosarul de revoluționar al lui M C obținut în mod fraudulos.

Mihai Prună a clasat și dosarele de abuz în serviciu și trafic de influență ale lui C Prună fiind creația și servul SRI, ca și C ”.

Astfel, consideră că, prin raportare la termenii defăimători și alegațiile folosite în cadrul postărilor amintite anterior, i-au fost aduse grave prejudicii imaginii sale profesionale și au fost prezentate publicului aspecte evident nereale, respectiv faptul că a fost delegat/numit, în mod nelegal, de către Secția de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii în funcția de procuror-șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, că și-a exercitat în mod discreționar atribuțiile de serviciu în calitate de procuror de caz în două cauze penale, că este *”creația, servul și ofițer al Serviciului Român de Informații”* și că, astfel, este șantajabil.

De asemenea, domnul procuror a arătat că, din modul în care au fost prezentate fapte evident nereale în cele două postări, transpare ideea că acesta ar fi avut o misiune ascunsă cu care a fost investit în funcția pe care a deținut-o în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, iar prin prezentarea nereală și tendențioasă a informațiilor, precum și prin comentariile negative legate de exercitarea funcției de magistrat, se induce opiniei publice ideea că și-a îndeplinit în mod neprofesionist atribuțiile de procuror, cu nerespectarea dispozițiilor legale, afirmații calomnioase de natură să determine compromiterea, discreditarea și alterarea probității și integrității sale morale și profesionale, fapt ce reprezintă o gravă atingere a reputației sale profesionale.

Domnul procuror Prună Mihai a mai menționat că, pentru discreditarea și alterarea probității sale morale și profesionale, se induce în eroare opinia publică că soluțiile din cele două cauze penale menționate în postări au fost dispuse *”la comandă”*, în mod nelegal, întrucât este șantajabil, sugerându-se astfel o lipsă de imparțialitate a sa în dispunerea soluțiilor. Domnul

procuror a învederat că prezentarea tendențioasă a informațiilor, precum și asocierea numelui său cu un candidat al unui partid politic, fără nicio o bază factuală obiectivă care să susțină afirmațiile cu grad de certitudine pe care le face ziaristul în postările sale, creează o imagine și o percepție publică negativă asupra sa, ceea ce, în mod evident se reflectă în mod direct în activitatea profesională și îi afectează autoritatea de care ar trebui să se bucure în exercitarea funcției de procuror, afectând în mod evident reputația profesională, modul de exercitare a funcției, imparțialitatea și integritatea pe care orice procuror trebuie să le manifeste în exercitarea profesiei.

Petentul consideră că simplele alegații din cele două postări reprezintă judecăți de valoare și nu sunt apte de a trece proba bunei-credințe, ieșind astfel din sfera de protecție a libertății de exprimare. Consideră că, în mod evident, conținutul celor două postări este redactat în mod tendențios și făcut în scopul discreditării sale și a reputației profesionale, încercând să influențeze negativ publicul care are acces la pagina de Facebook a ziaristului Cornel Ivanciuc, pagina acestuia fiind publică, cu peste 3.000 de urmăritori. De altfel, cele două postări au avut cumulativ, până la data formulării cererii de apărare a reputației profesionale, aproape 500 de redistribuiri și peste 600 de aprecieri (like-uri).

În urma verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară, au fost relevate următoarele aspecte:

În mesajul text postat pe pagina sa oficială de Facebook în data de 21 noiembrie 2024, în contextul alegerilor prezidențiale, jurnalistul Ivanciuc Cornel a afirmat, în concret:

„Ofițerul acoperit al SRI, M C a fost exonerat de infracțiunile de abuz în serviciu și trafic de influență de un procuror, membru al câmpului tactic creat de SRI.

În 2018, farmacistul N P, șeful farmaciei Spitalului Județean B și R P, pe atunci vicepreședintele Colegiului Farmaciștilor din România, i-a făcut un cadou neașteptat deputatului și viceprim-ministrului M C. Un pachet de acțiuni la societatea farmaceutică buzoiană N P T administrată de R P.

Din bineștiutele motive de integritate, M C și-a trecut donația pe numele M C. C urmând ca el să vegheze la buna desfășurare a afacerii prin trafic de influență. Zis și făcut. Pe 26 noiembrie 2021 deputatul PSD A R este numit ministru al Sănătății la propunerea președintelui PSD, ofițerul acoperit SRI M C.

A R este fiu de ofițer de securitate. Pe 1 martie 2022, ministrul R îl numește pe R P președinte al Agenției Naționale a Medicamentului. Afacerea nepotului M explodează. M re deține 40% și e administrator s-a asociat cu firma M P sub numele companiei E. Acționar la M este A I.

generalul SIE A I. provenit din vechea securitate.

În 2023 cifra de afaceri a E , , care a înghițit zeci de mici farmacii, depășește 300 milioane de lei. Începând cu 2018 deputatul M C a făcut obiectul mai multor plângeri penale formulate de către reprezentanții unor firme farmaceutice defavorizate de după cum scrie publicația Incisiv de Prahova, în favoarea firmei M P Președinta CSAJ a fost numită în funcție de M C , când era viceprimarul Buzăului.

Împotriva lui M C a fost înregistrată plângerea pentru abuz în serviciu și trafic de influență, la Parchetul de pe lângă ÎCCJ. Competența de soluționare a cauzei a fost declinată către DNA pentru efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de instigare la abuz în serviciu “dacă a fost obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul”. Prin Ordonanța nr. din data de 13.04.2019 DNA a dispus extinderea urmăririi penale a deputatului M C , adică inclusiv interceptarea convorbirilor telefonice prin mandat emis de un magistrat.

Împotriva lui Ciolacu s-au formulat mai multe plângeri care au făcut obiectul dosarelor nr. Nu au fost audiați de către procurorul de caz DNA deputatul M C , M C și administratorul M G N . Prin Ordonanța din data 24.11.2021, Mihai Prună, procuror șef adjunct secție DNA, a dat soluție de clasare a cauzei la o zi după ce M C a fost repus în funcția de președinte al Camerei.

Mihai Prună este R f , odrasle de ofițer de securitate. În calitate de ministru al Justiției în guvernul C R I P , a declarat că nu ofițerii acoperiți sunt problema sistemului judiciar din România. Or, tocmai a demonstrat că este ofițer acoperit în câmpul tactic creat de SRI, de vreme ce a clasat dosarele ofițerului acoperit SRI N (.”

A doua zi, în 22 noiembrie 2024, jurnalistul Ivanciuc Cornel a afirmat, în concret, într-un alt mesaj text postat pe pagina sa oficială de Facebook:

“De ce același procuror l-a investigat și scos de fiecare dată basma curată pe C ?

Câmpul tactic al generalului (r) D a mafiotizat justiția. Articolul 7 din Legea 303/2004 privind statutul procurorilor și judecătorilor spune că judecătorii și procurorii nu pot fi lucrători operativi, inclusiv acoperiți, ai serviciilor de informații. Pe 12 februarie 2012, G M directorul SRI, a recunoscut că “Există ofițeri activi SRI între magistrați”.

M a instigat SRI să șantajeze magistrați, este autorul moral al câmpului tactic definit de generalul C , șeful Direcției Juridice a SRI, drept un atelier de lucru al lucrătorilor SRI, procurorilor, polițiștilor și judecătorilor din sistemul judiciar. C a precizat că atelierul a

scos la iveală aspecte ce țin de coruperea sistemului judiciar.

Concret, SRI a monitorizat în primul rând activitatea magistraților problemă, după care i-a șantajat, ca în cele din urmă să-i oblige să lucreze la comanda SRI în câmpul tactic. Alții nu au întrunit condițiile pentru a ajunge șefi de secție, dar au ajuns împinși de SRI precum procurorul Mihai Prună, fostului ministru USR al Justiției, R P odrasle de ofițer de securitate.

Secția pentru procurori a CSM a dispus, la 5 octombrie 2021, numirea lui Mihai Prună în funcția de procuror șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din DNA, având o vechime de 8 ani, nu de minim 10 ani conform legii. În calitate de delegat a clasat dosarul de revoluționar al lui M C i obținut în mod fraudulos.

Fapta nu există, scrie în motivare. M P este după un lung cu M M M , numită procuror general adjunct al Parchetului de pe lângă ÎCCJ, la propunerea ministrului justiției, Cătălin Predoiu. Mihai Prună a clasat și dosarele de abuz în serviciu și trafic de influență ale lui C P este creația și servul SRI, ca și C ”

Este de precizat faptul că pagina de Facebook a domnului Cornel Ivanciuc este publică, putând fi vizualizată de orice utilizator al rețelei de socializare, și are 3.392 urmăritori activi.

Mesajul text postat pe rețeaua de socializare în data de 21 noiembrie 2024 a provocat, până la data întocmirii Raportului Inspecției Judiciare, 444 reacții, 58 comentarii și 360 distribuiri, în timp ce mesajul postat în data de 22 noiembrie 2024 a provocat 190 de reacții, 10 comentarii și 95 de distribuiri.

Mesajele nu sunt însoțite de alte explicații, texte în completare, trimiteri la alte site-uri informative sau care să probeze în vreun fel afirmațiile postate.

În raportul Inspecției Judiciare menționat, s-au reținut următoarele:

Prin Hotărârea nr. 471/26.05.2020 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii s-a dispus delegarea domnului Prună Mihai, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, în funcția de procuror-șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție a Direcției Naționale Anticorupție. În cuprinsul acestei hotărâri s-a reținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Regulamentul privind transferul, detașarea și delegarea procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 817/01.10.2019 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, domnul procuror Prună Mihai având o vechime în funcție de 11 ani și 7 luni (care include perioada de auditor de justiție în cadrul Institutului Național al Magistraturii, potrivit art. 17 alin. (5) și art. 21 alin. (7) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în vigoare la momentul dispunerii delegării).

Delegarea domnului Prună Mihai în funcția de procuror șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție a Direcției Naționale Anticorupție a fost prelungită succesiv prin Hotărârile Secției pentru procurori nr. 1083/24.11.2020 și nr. 410/25.05.2021, în cuprinsul acestor hotărâri fiind consemnată îndeplinirea condițiilor legale pentru delegarea în această funcție.

Prin Hotărârea nr. 894/05.10.2021 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii s-a dispus numirea domnului procuror Prună Mihai în funcția de procuror-șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție a Direcției Naționale Anticorupție, începând cu data de 06.10.2021. În cuprinsul hotărârii s-a reținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 55 alin. (1) – (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în forma în vigoare la momentul respectiv, și ale Regulamentului privind numirea în funcții de conducere a procurorilor și revocarea din aceste funcții, aprobat prin Hotărârea nr. 219/10.03.2020 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, constatându-se că domnul procuror avea o vechime în funcție de 12 ani și 10 luni (fiind astfel îndeplinită condiția vechimii efective de minimum 10 ani, chiar și fără includerea perioadei de auditor de justiție).

Cu prilejul verificării îndeplinirii condițiilor necesare pentru delegare, prelungirea delegării și, respectiv, numirea în funcția de procuror șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție a Direcției Naționale Anticorupție, au fost avute în vedere și declarațiile prevăzute de art. 48 alin. (11) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în forma în vigoare la momentul respectiv, printre care și declarațiile pe proprie răspundere din care să rezulte că magistratul respectiv nu a făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 și nici nu a colaborat cu acestea.

De asemenea, din informațiile transmise de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și, respectiv, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, rezultă că, în perioada 2020 – 2024, domnul procuror Prună Mihai a întocmit și depus declarațiile pe proprie răspundere, obligatorii în conformitate cu dispozițiile art. 228 alin. (3) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor (anterior, art. 7 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor), în care a menționat că nu a fost lucrător operativ, inclusiv acoperit, informator sau colaborator al serviciilor de informații.

Astfel cum a rezultat din adresa nr. 2/618/2025 din 16.01.2025 a Consiliului Superior al Magistraturii, declarațiile prevăzute de art. 7 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 și, respectiv, art. 228 alin. (3) din Legea nr. 303/2022 date de domnul procuror Prună Mihai în perioada 2020 - 2024, ca și declarația prevăzută de art. 150 alin. (5) din Legea nr. 303/2022, necesară pentru

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

C.p.p., clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii mai multor infracțiuni de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. (1) C.p., abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 297 alin. (1) Cod penal rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000, instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 47 Cod penal rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000, fals intelectual, prev. de art. 321 Cod penal, uz de fals, prev. de art. 323 Cod penal, constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 Cod penal, trafic de influență, prev. de art. 291 Cod penal (cu precizarea că prin ordonanța din 01.11.2021, a fost dispusă disjungerea și declinarea competenței în favoarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Buzău, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 244 alin. (1), (2) Cod penal și art. 322 Cod penal). Pentru a se dispune astfel, s-a avut în vedere că unele din faptele sesizate nu sunt prevăzute de legea penală, fapta de instigare la abuz în serviciu nu există, iar pentru alte fapte nu s-a putut începe urmărirea penală nefiind întrunite condițiile de fond ale sesizării. Din cuprinsul ordonanței rezultă că a fost făcută o amplă analiză asupra tuturor faptelor sesizate în plângerile formulate de M.V. împotriva mai multor persoane, printre care și C. M. procurorul de caz pronunțându-se pe fiecare dintre ele, soluția fiind motivată în fapt și în drept.

De asemenea, nu au fost formulate plângeri împotriva soluției.

În ceea ce privește dosarul penal având ca obiect certificatul de revoluționar al domnului C. M. din informațiile transmise de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a rezultat că domnul procuror Prună Mihai, în calitate de procuror-șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, a avut în instrumentare dosarul penal nr. , format prin disjungere din dosarul penal nr. având ca obiect un denunț formulat de M.M.T. împotriva unui secretar de stat și a membrilor Comisiei art.9² înființată la nivelul Secretariatului de Stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945 – 1989, privind admiterea de către Comisie, cu încălcarea dispozițiilor legale, a mai multor cereri de Luptător cu Rol Determinant fără ca acestea să îndeplinească condițiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, printre aceste cereri numărându-se și cea formulată de Ciolacu Marcel. Dosarul penal nr. a avut ca obiect efectuarea de cercetări cu privire la circumstanțele în care a fost adoptată Decizia nr. /15.04.2019 de către Comisia constituită potrivit art.9² din Legea nr. 341/2004, prin care a fost admisă cererea formulată de C. M. de acordare a calității de Luptător cu Rol Determinant. Prin ordonanța din 17.03.2023, domnul procuror Prună Mihai a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit,

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

prev. de art. 297 alin. (1) Cod penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală, nefiind întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, având în vedere împrejurarea că procedura de acordare a titlului de Luptător cu Rol Determinant nu s-a finalizat, astfel că nu s-a produs niciun rezultat care să determine consecințe juridice.

Împotriva soluției de clasare nu au fost formulate plângeri la procurorul ierarhic superior sau la judecătorul de cameră preliminară, fiind formulată doar o cerere de redeschidere a urmăririi penale de către petentul T.A.N., care a fost respinsă prin ordonanța nr. din 23.10.2023.

Față de cererea de apărare a reputației profesionale, Secția pentru procurori reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, *„Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza, din oficiu, pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.”*

Alineatul al doilea al aceluiași text de lege prevede că *„Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, secțiile, președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii, la sesizarea judecătorului sau procurorului care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod, ori din oficiu, sesizează Inspekția Judiciară pentru efectuarea de verificări, în vederea apărării independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorilor și procurorilor”*.

Prin cererea formulată, domnul Prună Mihai, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a solicitat apărarea reputației profesionale raportat la declarațiile și mesajele publice ale domnului Ivanciuc Cornel.

Cu privire la noțiunea de reputație, se constată că, în mod constant, Plenul și Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii au reținut că aceasta desemnează părerea publică favorabilă sau defavorabilă despre o persoană, despre felul în care cineva este cunoscut sau apreciat.

Părerea publică defavorabilă este, în principiu, de natură să aducă atingere reputației unei persoane. Ea este justificată dacă se bazează pe fapte reale și trebuie sancționată dacă se bazează pe afirmații tendențioase, făcute în scopul de a-i discredita acesteia onoarea sau reputația.

Dreptul la reputație constituie unul dintre drepturile garantate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private.

Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare magistrat, aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste acesta în exercitarea profesiei. Totodată, reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și, totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Aceste aspecte sunt confirmate și prin jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Stăngu și Scutelnicu c. României, reținându-se că *„funcționarii și mai ales magistrații, pe temeiul obligației lor de a fi rezervați, trebuie, pentru a-și îndeplini funcțiile lor, să beneficieze de încrederea publicului fără a fi pe nedrept deranjați. De aceea este posibil să fie necesară protejarea lor contra atacurilor ofensatoare atunci când sunt în funcție”* - Janowski c. Poloniei (GC) nr. 25716/94 § 33 CEDH 1999-1.

În coordonatele astfel stabilite, continuând examinarea cererii din perspectiva criteriilor legale incidente, Secția pentru procurori constată că potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, *„Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile, însă libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”*.

De asemenea, art. 10 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Dispozițiile acestui articol se aplică nu numai informațiilor sau ideilor care sunt permise favorabil sau care sunt privite ca inofensive sau indiferente, ci și acelor care offensează, șochează sau îngrijorează statul sau o parte a populației.

De asemenea, libertatea de exprimare, astfel cum este reglementată prin dispozițiile art. 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, este un drept fundamental, ce are un rol

special în orice societate democratică, putând fi catalogat chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului (așa cum au considerat judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Handyside c. Regatului Unit).

Atât în dreptul intern, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la liberă exprimare nu este unul absolut, ci poate conține anumite limitări.

Astfel, Curtea a recunoscut, în cauza Morice împotriva Franței (MC) că, având în vedere calitatea lor de membru al instituțiilor fundamentale ale statului, magistrații pot, ca atare, să facă obiectul unor critici personale în limitele admisibile, nu numai în mod teoretic și general. Ca atare, limitele criticilor admisibile la adresa acestora, atunci când acționează în exercitarea atribuțiilor lor oficiale, sunt mai largi decât cele la adresa persoanelor particulare (pct. 131; a se vedea, de asemenea, July și SARL Libération împotriva Franței, pct. 74; Aurelian Oprea împotriva României, pct. 74; Do Carmo de Portugal e Castro Cămara împotriva Portugaliei, pct. 40; Radobuljac împotriva Croației, pct. 59; Panioglu împotriva României*, pct. 113).

Cu toate acestea, limitele criticii admisibile par a fi compromise în cazul criticilor ofensatoare fără o bază serioasă (cauza CEDO Prager și Oberschlick împotriva Austriei, pct. 34), astfel încât ar putea fi necesar ca statul să protejeze magistrații împotriva acuzațiilor nefondate (Lešník împotriva Slovaciei, pct. 54; pentru critici aduse procurorului de acuzat, a se vedea Čeferin împotriva Sloveniei, pct. 56).

Legat de acest aspect, instanța europeană a afirmat în repetate rânduri (e.g., în cauza Nilsen și Johnsen împotriva Norvegiei) că afirmații referitoare la fapte determinate, care sunt susceptibile de a fi probate, făcute în absența oricăror dovezi care să le susțină, nu se bucură de protecția art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Fără a nega, așadar, dreptul oricărei persoane de a exprima păreri critice în legătură cu activitatea unui magistrat, se consideră că se impune totuși a fi creată o delimitare între manifestarea dreptului constituțional la liberă exprimare și depășirea limitelor acestui drept, de natură a aduce atingere reputației magistraților în exercitarea atribuțiilor care le revin potrivit legii.

Mai mult, referindu-se la restrângerea libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în afacerea „*Braford contra Danemarcei*”, a decis că „*interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior celui de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora*”.

În cauza Lesnik contra Slovaciei, Curtea observă că procurorii fac parte din sistemul judiciar și există un interes general de a beneficia de încrederea cetățenilor și, chiar dacă într-o societate democratică cetățenii pot să critice modul de administrare a justiției și oficialii care

participă la realizarea acesteia, această critică trebuie să respecte anumite limite. Din această perspectivă, ar putea fi necesară protejarea magistraților de atacuri distructive, lipsite de fundament serios și de acuzații nefondate.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a exprimat, cu valoare de principiu, faptul că întotdeauna trebuie luat în considerare rolul special al sistemului judiciar în societate. *„În calitate de garanți ai justiției, acțiunile judecătorilor și procurorilor au nevoie de încrederea cetățenilor. Din această perspectivă, ar putea fi necesară protejarea lor de atacuri distructive lipsite de fundament serios, mai ales că obligația de rezervă interzice judecătorilor vizați să reacționeze (cauza Rizoș și Daskas c. Greciei, nr. 65545/01, Hotărârea din 27 mai 2004, par. 43)”*.

Curtea a recunoscut că pot exista cazuri când este necesar ca puterea judiciară să fie protejată împotriva atacurilor distrugătoare, lipsite de fond serios, cu atât mai mult cu cât obligația de rezervă le interzice judecătorilor și procurorilor să reacționeze.

Conceptul de apărare a reputației profesionale presupune cerința ca efectul să fie consecința expunerii unor fapte nerezale, fără corespondent în realitatea obiectivă, tendențioase și făcute în scopul discreditării onoarei persoanei și reputației profesionale a magistratului în cauză.

În concluzie, pornind de la aceste considerații, pentru a se putea reține că s-a adus atingere reputației profesionale a unui magistrat, faptele săvârșite trebuie să fie publice și în măsură să influențeze negativ și nejustificat opinia publică, în legătură cu modalitatea în care magistratul își exercită profesia.

Analiza raportului între libertatea de exprimare și atingerea reputației profesionale a magistratului vizat va avea în vedere calitatea autorului postărilor, numărul postărilor, precum și contextul în care acestea au fost emise.

Astfel, sub un prim aspect, se constată că maniera de exprimare, limbajul utilizat, metaforele și comparațiile sunt menite să inducă cititorului imaginea unui procuror șantajabil, care lucrează *„la comandă”* și care nu îndeplinea condițiile legale de ocupare a funcției de procuror șef adjunct al unei secții din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, fiind promovat în această funcție prin prisma calității de ofițer acoperit și care a pronunțat soluții nelegale. Astfel, afirmațiile sunt tendențioase atât din perspectiva integrității și calităților profesionale ale procurorului Prună Mihai, cum ar fi: a emis o soluție de clasare vizându-l pe politicianul C M , întrucât este *„ofițer acoperit în câmpul tactic creat de SRI”*, este *„creația și servul SRI”*, sugerându-se că *„a fost șantajat, ca, în cele din urmă, să fie obligat să lucreze la comanda SRI”*, cât și a neîndeplinirii condițiilor legale pentru funcția ocupată – *„nu a întrunit condițiile pentru a fi șef de secție, dar a ajuns împins de SRI”*, *„a fost numit procuror șef adjunct al Secției de*

combateră a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din Direcției Naționale Anticorupție, având o vechime de 8 ani, nu de 10 ani conform legii”.

Astfel, fără a contesta legitimitatea preocupării publicului pentru campania electorală ce se derula la acel moment și pentru unul dintre candidații la președinție, respectiv domnul C. M., inclusiv sub aspectul cercetărilor ce s-au desfășurat în unele dosare penale ce vizau aspecte legate de acesta, se impune totuși sublinierea faptului că nicio astfel de preocupare nu justifică limbajul tendențios utilizat, informațiile nereale oferite cititorilor și acuzele nejustificate aduse procurorului care a emis soluții în aceste dosare. Din postările analizate rezultă că se critică chiar persoana procurorului, prin inducerea ideii că acesta este *”ofițer acoperit SRI”*, lucru interzis expres de lege în cazul magistraților, acesta fiind motivul pentru care a fost promovat într-o funcție de conducere și a emis soluții de clasare față de un politician, impresia generală ce se dorește a fi lăsată fiind aceea a unui magistrat neprofesionist, parțial, șantajabil, care încalcă legea. Această modalitate lipsită de profesionalism de prezentare a unor informații de interes pentru public nu este realizată cu bună-credință, leșind astfel din sfera de protecție a libertății de exprimare.

Toate aceste afirmații tendențioase și fără suport real, astfel cum a rezultat din verificările efectuate de Inspecția Judiciară, au avut drept efect crearea unei imagini și unei percepții publice negative asupra magistratului procuror Prună Mihai, ce s-a reflectat în numărul și conținutul comentariilor la postările analizate, ceea ce, în mod evident, conduce la concluzia afectării grave a reputației profesionale a magistratului vizat, influențând negativ autoritatea de care ar trebui să se bucure în exercitarea funcției, lezând probitatea și integritatea morală și profesională a acestuia.

Nu în ultimul rând, postările respective au avut un caracter public, fiind accesibile și astăzi, astfel încât afectarea reputației continuă și în prezent.

În ceea ce privește declarațiile domnului Ivanciuc Cornel, aplicând același set de criterii, se constată, de asemenea, că acestea au avut un caracter public, că nu au fost fundamentate pe niciun fel de dovezi, că sunt simple speculații contrare dovezilor certe și că impactul acestora este cu atât mai mare cu cât acestea au fost făcute într-un spațiu public, respectiv pagina de Facebook a acestuia, accesibilă oricărei persoane.

Așa cum s-a arătat mai sus, atât în dreptul intern, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la liberă exprimare nu este unul absolut, ci este o libertate care poate conține anumite limitări.

Or, prin caracterul profund denigrator, care afectează activitatea profesională a domnului procuror Prună Mihai, afirmațiile domnului Ivanciuc Cornel (*”ofițer acoperit în câmpul tactic*

creat de SRI”, “creația și servul SRI”, sugerându-se că “a fost șantajat, ca, în cele din urmă, să fie obligat să lucreze la comanda SRI”, “nu a întrunit condițiile pentru a fi șef de secție, dar a ajuns împins de SRI”, “a fost numit procuror șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din DNA, având o vechime de 8 ani, nu de 10 ani conform legii”) depășesc limitele admisibile ale libertății de exprimare, așa cum sunt protejate de art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României și de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru procurori va admite cererea de apărare a reputației profesionale formulată de domnul Prună Mihai, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 31 alin. (2) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul **PRUNĂ MIHAI**, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare.

Data în București, la data de 04 martie 2025

Vicepreședinte,
Procuror General Constantin SANDU

